

Riznyk Yu. Word-formation contamination in the Austrian variant of the German language: on issues of the methodology of formation of linguistics competence

An attempt is made to argue considerations about the expediency and effectiveness of studying methods of word formation, in particular contamination, in the Austrian version of the German language in higher education in order to highlight the national, mental characteristics of German-speaking countries. The article examines the interpretation of the concept of "contamination". The reasons for the spread of contamination in Germanic languages are identified. It is noted that the use of contamination is prevalent in journalism, fiction, and conversational communication. Ways of studying complex ways of word formation during the study of practical grammar of the German language are presented. The author points out that in the components of contamination, a certain part of the word is reinterpreted, and the meaning previously expressed by the whole word is transferred to the "remainder" of the word. It is stated that the basis for creating contaminated lexemes are existing morphemes and words in the language. Various options for contamination in the Austrian variant of the German language are considered. It is indicated that contaminants have much in common with compound words. It is noted that the Austrian variant of the German language is characterized by peculiarities in vocabulary, in the sphere of designation, in meaning, distinguished by its morphology, specifically word formation and inflection, as well as syntactic, pragmatic, and phraseological features. Peculiarities in pronunciation with sound formation and stress of words are emphasized. Attention is focused on the process of compounding a word or base (in verbs) being fully preserved in the newly formed compound word, moreover, a connective element often appears in composites. Ways of forming lexical units are determined. Structural types of contaminants in the modern Austrian German language are identified: haplological, partial, tmesis, insertion of one word or its part inside another word, and agglutinative contaminants. Options for suffixal reduction in the Viennese dialect of the Austrian language are considered. It is noted that a significant part of word formations serve to visualize certain things or processes. It is stated that one of the typical features of the word formation of standard German in Austria is derivatives formed from adjectives and participles. It is stated that the semantic-stylistic differentiation of word-formation variants leads to the formation of word-formation synonyms, paronyms, and semantic-stylistic variation.

Key words: word formation, contamination, semantics, paronym, semantic-stylistic variation, functionality, differentiation, production, quasi-morphemes, German language.

УДК 81'34=111'06

DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2023.92.2.13>

Таловиця Г. М., Петрук Л. А.

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ У НАВЧАННІ ВИМОВИ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Стаття присвячена огляду сучасних тенденцій у навчанні англійської мови учнів для, яких вона не є рідною. Глобальне поширення англійської мови як мови міжнародного спілкування у світі вносить свої корективи до стандартів англійськомовної вимови і, як наслідок, до вимог щодо її опанування і навчання. Усе частіше у спільноті викладачів англійської мови її називають не просто другою, а міжнародною мовою і, відповідно, стандарти її навчання називають стандартами англійської як міжнародної мови (АММ). Таке надзвичайне її поширення і переведення у ранг міжнародної змушує враховувати той, факт, що у світі все активніше збільшується кількість людей, для яких англійська не є рідною, але вони активно її використовують у робочому і повсякденному спілкуванні. Всі ці люди роблять свій, на перший погляд, непомітний внесок у зміну стандартів вимови англійської мови. Ці зміни вже стали такими значними, що були зафіксовані у змінах, внесених до Європейського стандарту володіння мовами у 2018 році. Стандарт англійськомовної вимови там сформульований з урахуванням впливу вимови носіїв мови на стандартизовану вимову, тобто на британський або американський варіанти вимови англійської, які раніше вважались класичними, і такими, до яких повинні прагнути всі учні під час опанування вимови англійської мови. На сучасному етапі опанування англійськомовної вимови учні можуть обирати, чи прагнути наблизитися до стандартизованої вимови, чи досягти високого рівня міжнародної розбірливості власної вимови для слухачів, при цьому залишаючи за собою право зберігати у своєму усному мовленні відбиток рідної мови. Такий варіант англійськомовної вимови дозволяє носіям англійської зберігати свою національну і мовну ідентичність у міжнародному спілкуванні англійською. З урахуванням такого підходу до навчання і опанування англійською у статті розглянуті поняття "міжнародної розбірливості", "зрозумілості" [1] і їхній зв'язок з мовним акцентом. Також описані переваги і труднощі зазначеного вище підходу до опанування англійськомовною вимовою.

Ключові слова: англійська мова, міжнародна розбірливість вимови, глобалізація, англійська як міжнародна мова, вимова англійської мови, рецептивна акомодация.

Глобалізація англійської мови в останні десятиліття призвела до значних змін у англійській мові. Люди, для яких вона не є рідною, зараз становлять понад три чверті користувачів англійської мови і це особливо сильно вплинуло на її вимову, яка сьогодні різноманітніша, ніж будь-коли.

Ключовим поняттям, що лежить в основі сучасних підходів до навчання вимови, є міжнародна розбірливість вимови, тобто здатність висловлюватися англійською зрозуміло у спілкуванні з людьми, які також

не є носіями англійської мови. Найбільш імовірно на цьому етапі поширення англійської, що ті мовці, які досягнуть успіху у міжнародному спілкуванні – це не обов'язково ті, хто має акцент носія мови; скоріше міжнародна розбірливість є компетентністю в особливостях вимови, які є спільними для багатьох акцентів англійської і створюють діапазон міжнародно зрозумілої вимови англійської мови.

Цим особливостям приділена основна увага в тому, що стало відомо як підхід до навчання вимови англійської як міжнародної мови (АММ). У цьому підході наголос робиться на тому, щоб учні усвідомлювали, як англійська мова функціонує у сучасному світі, як досягається міжнародна розбірливість і наскільки важливою є вимова для успіху в усному спілкуванні. Ефективне навчання вимови дає змогу учням мати справу з багатьма акцентами носіїв мови та неносіїв. Воно інтегроване у роботу з іншими мовленнєвими навичками та включає у себе стандартизоване оцінювання на уроці.

Метою цієї статті є дослідження результатів прийняття підходу АММ і розробка практичних рекомендацій щодо його впровадження в навчання вимови на уроці.

Оскільки англійська зараз є домінуючою мовою глобального спілкування, цілі викладання та вивчення вимови змінилися. У той час як колись вважалося, що учні прагнуть до акценту носіїв мови, тепер наголос у навчанні вимови робиться на тому, щоб допомогти їм стати зрозумілими в міжнародному спілкуванні. Сучасні підходи відображають ту точку зору, що хоча користувачі англійської мови повинні розуміти багато різних акцентів, з якими вони стикаються, вони можуть вибрати акцент, якого вони хочуть набути.

В останні десятиліття спостерігається швидка глобалізація торгівлі, вищої освіти, наукових досліджень, мистецтва, туризму та професійного спорту. Як наслідок, носії, для яких мова не є рідною, все частіше з'ясовують для себе, що використовують англійську як спільну мову спілкування з іншими носіями мови, часто за відсутності носіїв мови, і це породило те, що зараз називають англійською як міжнародною мовою (АММ). Справді, на початку 21-го століття експерти підраховали, що майже 80 відсотків спілкування англійською більше не залучає носіїв мови [1, с. 82]. Як і всі живі мови, англійська постійно розвивається, щоб задовольнити потреби своїх користувачів. З глобалізацією зростаюча кількість людей, для яких мова не є рідною, разом із носіями мови вносять численні зміни до англійської. Ці зміни можна знайти у граматиці мови, але більшою мірою в її лексичі та особливо у вимові. Наголошуючи на важливості викладання й вивчення вимови, ми можемо посіяти насіння успіху наших учнів у вивченні англійської мови та їхньої майбутньої кар'єри.

Протягом більшої частини 20-го століття навчання вимови для тих, хто вивчає англійську мову як іноземну, керувалося “принципом рідної мови” [2, с. 67] з метою досягнення акценту носія мови – часто або британського або його американського еквіваленту. Це припущення було поставлене під сумнів появою комунікативних підходів у 1980-х роках, які робили акцент на комунікативній компетентності і поставили оскаржили потребу в тому, щоб учні досягали вимови носіїв мови. Усе частіше вважалося, що більш прийнятною метою для учнів є володіння розбірливою вимовою [3, с. 130] і що навчання має керуватися “принципом розбірливості” [4, с. 450]. Це породило нинішню думку про те, що навчання вимови повинно мати на меті досягнення учнями міжнародної розбірливості вимови, тобто здатність зробити своє усне мовлення зрозумілим для людей із широким діапазоном мовного походження, як для носіїв мови, так і для тих, у кого англійська не є рідною, і таким чином ефективно брати участь у міжнародному спілкуванні.

Розбірливість означає, наскільки легко слухач може ідентифікувати окремі слова чи фрази, які вимовляє мовець. Наприклад, коли людина каже про вимову іншої: “Я можу зрозуміти майже все”. З цим пов'язані більш суб'єктивні концепції зрозумілості і акцентованості [5, с. 56].

Зрозумілість пов'язана із зусиллями, необхідними слухачеві, щоб зрозуміти те, що говорить мовець, тобто коли слухач визначає для себе: “Мені не потрібно / потрібно зосереджуватися, щоб зрозуміти”. Таким чином, мовці можуть бути розбірливими, але можуть бути оцінені як погано зрозумілі, якщо розуміння їхнього усного мовлення вимагає зосереджених зусиль з боку слухача. Акцент – це ступінь, до якого слухачі оцінюють акцент мовця як такий, що відхиляється від того, що вони вважають нейтральним або “стандартним” – іншими словами, наскільки мовець має “акцент”, тобто слухач для себе відзначає: “Акцент мовця відрізняється від мого”.

У той час як зрозумілість і акцент сильно пов'язані з особистим сприйняттям слухачів, розбірливість можна виміряти більш об'єктивно, наприклад, запропонувавши непідготовленим слухачам переписати слова, які вони чувають, у короткі фрази, взяті із записів природного мовлення, а потім перевірити, які з них були почуті правильно. Акцент не повинен бути перешкодою для розбірливості; в одному з досліджень значна кількість слухачів визначили мовців як людей із сильним акцентом, але також успішно транскрибували сказане, демонструючи, що мовці були розбірливими [6, с. 112]. Тим не менш, розбірливість, зрозумілість і акцент не обов'язково пов'язані між собою: якщо слухачі сприймають мовців як погано зрозумілих або мають упередження щодо їхнього акценту, вони можуть докладати менше зусиль, щоб їх слухати. Це може означати, що мовці, які бажають покращити свою розбірливість, повинні працювати над усуненням іншомовного акценту в англійській. Проте дослідження показують, що такий підхід не обов'язково покращить розбірливість [7, с. 25]. Отже, працювати над тим, що шкодить розбірливості, набагато продуктивніше, ніж намагатися усунути акцент.

Піонером дослідження розбірливості розмовної взаємодії між людьми, для яких англійська мова не є рідною, стала Дженніфер Дженкінс, яка збирала емпіричні дані стосовно вимови англійської як у навчанні, так і в соціальних умовах. Дж. Дженкінс проаналізувала збої у спілкуванні, які можна було б пояснити вимовою, і це дозволило їй визначити невелику кількість аспектів англійської вимови, які були ключовими для розбірливості у спілкуванні між носіями мови. З цього Дж. Дженкінс створила список пріоритетів для вимови англійською мовою, який вона назвала *Lingua Franca Core (LFC)* (Лінгва Франка корпус) ЛФК)) [8, с. 45]. Він викликав багато дебатів і суперечок серед експертів з вимови, але пізніше дослідження, особливо робота, проведена в Європі та Південно-Східній Азії, загалом підтвердила оригінальну гіпотезу Дж. Дженкінс [9, с. 11].

Дж. Дженкінс висловила про необхідність навичок акомодатії до вимови. Вони полягають у способі, за допомогою якого користувачі мови пристосовуються до тих, з ким вони спілкуються, чи то через коригування використання мови, чи через зміни у мові тіла. Навички акомодатії до вимови також спонукають користувачів до коригування своїх очікувань як слухачів або модифікації особливостей власного мовлення. Вони мають вирішальне значення для мовців, які використовують англійську як міжнародну мову, оскільки вони зіткнуться з широким спектром акцентів як носіїв, так і носіїв мови. Частково це пояснюється тим, що самі носії мови мають широкий діапазон різних національних і регіональних акцентів. Крім того, деякі аспекти англійської вимови, такі як довжина і чіткість окремих голосних або звуки, які передаються буквосполученням *th* зовсім нелегко засвоїти, що у поєднанні із впливом рідної мови (M1) залишає відбиток на вимові носіїв англійської. Через велику кількість акцентів, з якими вони стикаються в контексті використання АММ, учням потрібно налаштовувати своє слухання на те, що вони насправді чують у реальному житті, на відміну від того, що вони можуть очікувати почути на основі акцентів носіїв мови, які вони слухали на уроці. Іншими словами, навчання вимови має навчати учнів рецептивній акомодатії до вимови, навичкам коригування своїх очікувань як слухача, щоб зрозуміти багато акцентів, які виникають під час використання англійської мови носіями різних мов.

Продуктивна акомодатія – це здатність адаптувати своє усне мовлення до своїх слухачів, враховуючи їхні потреби та рівень володіння англійською мовою. Деякі носії мови роблять це природним чином для того, щоб їх легше було зрозуміти. За допомогою своїх викладачів носії мови також можуть адаптувати свою вимову, визначивши ті її аспекти, які, найімовірніше, зашкодять їхній розбірливості у використанні АММ та попрацювавши над ними. Наприклад, українськомовні користувачі англійської можуть покращити свою міжнародну розбірливість, попрацювавши над вимовою звуків, що дає буквосполучення *th*. Носії іспанської мови можуть покращити свою міжнародну розбірливість, працюючи над чіткістю вимови звуків */b/* та */v/*. Викладачі також можуть допомогти учням з вищим рівнем англійської навмисно адаптувати різні особливості своєї вимови, щоб підлаштуватися під менш досвідченого слухача з нижчим рівнем.

Зв'язок між акцентом і національною ідентичністю є ще одним ключовим питанням у сфері вимови для учнів [10, с. 29], а також таким, який є досить суперечливим. Деякі експерти стверджують, що вчителі англійської мови, які наполягають на набутті учнями акценту носіїв мови, позбавляють їх можливості вказати свою національну ідентичність першої мови через акцент у другій мові. Інші стверджують, що неправильно відмовляти учням у допомозі з вирішенням проблем розбірливості вимови, лише послуговуючись метою захисту їхньої національної ідентичності. Обидва аргументи справедливі, але потребують ретельного тлумачення [11].

Є багато досліджень, у яких учні стверджували, що вони хотіли б звучати як носії мови [12, с. 78]. Однак багато з цих досліджень були проведені серед людей, які вивчали англійську як іноземну мову (AIM) у середовищах, де неявною метою навчання вимови був акцент носіїв мови, або в середовищах, де учнями були іммігранти, які намагалися підлаштуватися до нового життя в англійськомовних країнах.

Підхід до викладання вимови, що базується на розбірливості, дозволяє учням зберігати особливості вимови рідної мови, які не загрожують міжнародній розбірливості, і таким чином визнає права учнів підтримувати зв'язок між своїм акцентом англійською та їхньою ідентичністю рідної мови. Визнання цього права відображено в оновленому у 2018 році Загальному європейському стандарті (CEFR), згідно з яким ідеалізовані моделі вимови носіїв мови, які ігнорують збереження впливу акценту рідної мови мовця, визнані такими, що “не враховують контекст використання англійської мови, соціолінгвістичні аспекти та потреби учнів” [13, с. 481]. Навчання вимови, орієнтоване на АММ, також не виключає учнів, які бажають досягти певного акценту носія мови. Бажаний акцент можна розвинути у якості покращення міжнародної розбірливості, оскільки учні просуваються до вищих рівнів компетентності та можуть точно відшліфувати свою вимову. Дослідження показують, що підхід АММ до навчання англійської вимови пропонує ряд переваг, а також створює певні проблеми.

Перевагами є:

Досяжність, тобто використання підходу АММ дозволяє учням прагнути до реалістичної та досяжної мети міжнародної зрозумілості. Позичуючи акценти носіїв англійської і носіїв однаково цінними, такий підхід зменшує тиск, який можуть відчувати учні – носії, щоб звучати як носії мови. Економія зусиль під час навчання, тому що вимова АММ дозволяє учням зосередитися головним чином на тих особливостях вимови, які є ключовими для міжнародної розбірливості. Підготовка до міжнародного спілкування, яка має

на увазі ознайомлення учнів з різноманітними акцентами та навчання їх продуктивній адаптації до вимови допомагає озброїти учнів навичками, необхідними для участі в міжнародному спілкуванні в реальному світі. Збереження ідентичності рідної мови, тобто визнання екзаменаторами розбірливості як відповідної мети для навчання вимови показує учням, що розмовляти англійською з акцентом прийнятно. Це дає їм змогу зберігати акцент рідної мови під час розмови англійською, якщо вони бажають, і, відповідно, свою мовну ідентичність. Наявність вибору, тобто підхід АММ до вимови дозволяє учням обирати власні довгострокові цілі щодо напрацювання вимови. Мотивація, тобто обговорення АММ у класі та демонстрація того, що кількість носіїв англійської мови переважає у світі, може показати учням, що вони також “володіють” мовою. Це може підвищити їхню впевненість і мотивацію.

Труднощами можуть бути такі моменти опанування мови:

Різні цілі учнів, тобто у будь-якій групі учнів одні можуть прагнути до акценту носія мови, а інші до міжнародної розбірливості. Вчитель має пояснити учням, що обидва можливі в рамках підходу АММ. Учні з різною рідною мовою, тобто у групі учнів з різними рідними мовами може бути важко працювати над різними аспектами вимови. Однак при уважному ставленні викладача їхні акценти можуть бути джерелом для роботи над навичками акомодатії. Вік і готовність учня, тобто викладач повинен вирішити, коли учні готові обговорювати АММ та різні акценти для носіїв мови. Перш ніж учні будуть готові це зробити, викладачу потрібно буде прийняти рішення щодо фокусу навчання вимови від імені своїх учнів, чи концентруватися на сприйнятті різних акцентів чи спершу прагнути стандартизованої вимови, а вже потім звертати увагу на нюанси.

Широке розповсюдження англійської мови і набуття нею статусу міжнародної мови спілкування ставить перед викладачами завдання докорінної зміни цілей навчання вимови англійської мови. Сучасна картина володіння англійською носіями на кількісному рівні з носіями дала підставу щодо розширення стандартів навчання англійськомовної вимови. Зміни у Європейському стандарті володіння мовами тепер дає людям, які вивчають англійську можливість вибору, чи то прагнути до стандартизованої вимови носіїв мови (британський чи американський стандарт вимови), чи то досягти високого рівня міжнародної розбірливості вимови для інших слухачів, залишаючи за собою цілковите право зберігати у власній вимові свою національну ідентичність, яка відображається через накладання нюансів вимови рідної мови на англійськомовну.

Навчання вимови для міжнародної розбірливості дає учням цілком досягну мету, яка поважає їхнє право демонструвати свою національну ідентичність за допомогою акценту, що впливає на англійськомовну вимову, і водночас дозволяє їм використовувати акцент носія мови, якщо вони хочуть це зробити. Для вчителів Лінгва Франка Корпус може використовуватися для визначення найбільш релевантних особливостей вимови для учнів, які прагнуть досягти міжнародної розбірливості. Завдяки спілкуванню АММ учні стикаються з різними акцентами, тому їм потрібна допомога, щоб пристосуватися до них у якості слухачів, а також у пристосуванні власної вимови до слухачів. Вчителі можуть допомогти учням розвинути ці навички, забезпечивши учням можливість чути ті акценти англійської, з якими вони можуть зіткнутися, у великому обсязі.

References:

1. Ahangari, S. The effect of self, peer and teacher correction on the pronunciation improvement of Iranian EFL learners. *Advances in Language and Literary Studies*, 5(1), 2014. P. 81–88.
2. Avery, P., & Ehrlich, S. Teaching American English pronunciation. Oxford: Oxford University Press. 1992. 208 p.
3. Ballard, L., & Winke, P. Students' attitudes towards English teachers' accents: The interplay of accent familiarity, comprehensibility, intelligibility, perceived native speaker status, and acceptability as a teacher. In P. Trofimovich, & T. Isaacs (Eds.), *Second language pronunciation assessment: Interdisciplinary perspectives*. Bristol : Multilingual Matters. 2017. pp. 121–140.
4. Baran-Lucarz, M. The link between pronunciation anxiety and willingness to communicate in the foreign-language classroom: The Polish EFL context. *The Canadian Modern Language Review*, 70(4), 2014. P. 445–473.
5. Breitkreutz, J., Derwing, T., & Rossiter, M. Pronunciation teaching practices in Canada. *TESL Canada Journal*, 19(1). doi.org/10.18806/tesl.v19i1.919. 2001. P. 51 – 61.
6. Çakir, I., & Baytar, B. Foreign language learners' views on the importance of learning the target language pronunciation. *Journal of Language and Linguistic Studies*, 10(1), 2014. P. 99–110.
7. Cauldwell, R. Phonology for listening. Birmingham: Speech In Action. 2013. 43 p.
8. Celce-Murcia, M., Brinton, D. M., & Goodwin, J. M. Teaching pronunciation: A reference for teachers of English to speakers of other languages. Cambridge: Cambridge University Press. 1996. 265 p.
9. Chernen, J. Taking pronunciation further with oral journals. *Speak Out!*, 45, 2011. P. 9–13.
10. Cole, S. An investigation of the role of vowel quality in oral interactions between NNSs of English as an international language. *Speak Out!*, 29, 2002. P. 28–37.
11. Council of Europe. Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment: Companion volume with new descriptors. 2018. Retrieved from rm.coe.int/cefr-companion-volume-with-new-descriptors-2018/1680787989.
12. Crystal, D. English as a global language. Cambridge: Cambridge University Press. 2003. 98 p.
13. Derwing, T. M., & Munro, M. J. Putting accent in its place: Rethinking obstacles to communication. *Language Teaching*, 42(4), 2009. P. 476–490.

Talovyrya H., Petruk L. Current trends in learning English pronunciation

The article is devoted to an overview of modern trends in teaching English to students for whom it is not their native language. The global spread of English as the language of international communication in the world makes adjustments to the standards of English pronunciation and, as a result, to the requirements for its mastery and learning.

Increasingly, in the community of English language teachers, it is called not just a second, but an international language, and, accordingly, the standards of its teaching are called the standards of English as an international language (EIL). Such an extraordinary spread of it and its transfer to the rank of international forces to take into account the fact that the number of people for whom English is not their native language, but they actively use it in work and everyday communication, is increasing more and more actively in the world. All these people make their, at first glance, imperceptible contribution to changing the standards of English pronunciation. These changes have already become so significant that which were recorded in the changes made to the European Language Proficiency Standard in 2018. The standard of English pronunciation is formulated there taking into account the influence of the pronunciation of non-native speakers on the standardized pronunciation, that is, on the British or American pronunciation of English, which were previously considered classic, and which all students should strive for when mastering the pronunciation of the English language. At the current stage of mastering English pronunciation, students can choose whether to strive to get closer to a standardized pronunciation, or to achieve a high level of international intelligibility of their own pronunciation for listeners, while reserving the right to preserve the imprint of their native language in their oral speech. This variant of English pronunciation allows non-native speakers of English to preserve their national and linguistic identity in international communication in English. Taking into account this approach to learning and mastering English, the article examines the concepts of "international intelligibility", "intelligibility" [1] and their connection with language accent. The advantages and difficulties of the above-mentioned approach to mastering English pronunciation are also described.

Key words: the English language, international language illegibility, globalization, English as the international language, The English language pronunciation, receptive accommodation.

UDC 378.147-028.23:81.253]:159.937

DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2023.92.2.14>

Teteruk S., Pasternak T., Bondar S.

USING VIDEO MATERIALS AS A MEANS OF INCREASING THE EFFECTIVENESS OF FOREIGN LANGUAGE PERCEPTION AND UNDERSTANDING

In the conditions of rapid socio-economic changes in modern Ukrainian society, mastering a foreign language is an essential condition for success. Currently, the main educational model is online learning, the role of the teacher and student is changing, and the use of media tools in foreign language classes is of great importance. The use of videos in classes contributes to the improvement of the quality of knowledge, because it makes it possible to involve such types of communicative activities as listening, speaking, reading and writing. In addition, watching video can be justified by psychological characteristics, because a person receives the main volume of information about the surrounding world through the organs of vision and hearing. The purpose of the article is to reveal the main features of using video materials as a means of increasing the effectiveness of perception and understanding of foreign language communicative material. A TED TALK resource is offered for the educational process. The use of such video materials significantly facilitates the understanding of the material, stimulates the students' cognitive interest, allows them to be involved in the authentic language environment, observe and analyze the correct pronunciation of words, reproduce linguistic realities, and also involves several channels of perception information. A methodology for developing a set of exercises for working with video material in the educational process is proposed. Regular immersion in an authentic linguistic environment acts as an indicator of the current language competence of students, strengthens their confidence in their level, develops linguistic intuition and motivates them to improve their competence, allows them to reflect on their activities and evaluate their current level of knowledge.

Key words: language skills, listening, immersion in the language environment, language competence, linguistic pattern.

(статтю подано мовою оригіналу)

An extremely important condition for today's success is mastery of a foreign language. In order to express thoughts effectively, you need to master four language skills. Listening is one of the basic skills of mastering a foreign language and plays an important role in the context of understanding the speaker. According to current investigations, there is no best method for teaching listening in class. In addition, it is not always possible – or appropriate – to apply the same methodology to all learners, as they have different goals, learning needs and environments. The use of video materials in classes contributes to the improvement of the quality of knowledge, because it makes it possible to involve all types of communicative activity: listening, speaking, while performing exercises – reading and writing. It also helps enrich vocabulary as well as speed up the process of acquiring the pragmatic use of the language. In addition, it is also justified psychologically, because through the organs of vision and hearing the person receives the main volume of information about the surrounding world.